

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
16/02/2012
EIXIDA NÚM. 07126

Conselleria de Sanitat
Hble. Sr. Conseller
C/ Misser Mascó, 31-33
VALENCIA - 46010 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1102506
=====

Hble. Sr.,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- “Que ha pogut comprovar que la pàgina web del nou Hospital La Fe de València exclou el valencià, i que esta circumstància vulnera la legislació sobre l’ús del valencià i la legislació sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.”

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d’aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l’Agència Valenciana de Salut (Direcció General de Qualitat i Atenció al Pacient) donava compte del següent:

“... Efectivament la pàgina web del nou Hospital La Fe de València exclou el valencià i que esta circumstància vulnera la legislació sobre l’ús del valencià i la legislació sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

No obstant això, volem assenyalar que des de l’Hospital La Fe i la Conselleria de Sanitat, s’està treballant en una nova pàgina web que inclourà la informació en valencià i en castellà. Tenim previst traure a la llum esta nova pàgina web en els primers mesos de 2012.”

Vam donar trasllat de la comunicació rebuda a l'autor de la queixa perquè, si ho considerava oportú, presentara les al·legacions que estimara convenientes, i així ho va fer, i va ratificar íntegrament el seu escrit de queixa, tot i ampliant el contingut del mateix en el sentit següent:

“... em causa sorpresa i espant la tranquil·litat amb què l'administració pública infringeix la legislació i els seus deures democràtic envers els ciutadans valencians. Que ho hagen admés no lleva gravetat a la seua actuació, ja que prometen una nova pàgina web, però mentrestant van afegint continguts només en castellà. De fet, no indiquen que hagen adoptat un procediment de gestió lingüística que evite que el problema es repetisca en el futur. Podem observar, a més, en l'escrit de Vicente Segura Sobrino, que és <el jefe del servicio de atención y comunicación con el paciente>, segell que apareix <Fdo.> i segellat el <18 ENE. 2012>, es a dir, en castellà, amb la qual cosa tenim una mostra més d'una altra mancança en la gestió lingüística d'eixa administració”.

Una vegada conculsa la tramitació ordinària de la queixa, la resolem amb les dades que estan a l'expedient, per la qual cosa li demane que considere els arguments que li expose tot seguit i que són els fonaments de la resolució amb què concloem:

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 6 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autonòmic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugui prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de desterrar qualsevol forma de discriminació lingüística.

El preàmbul de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, vigent des de fa més de 25 anys, en idèntic sentit que l'Estatut d'autonomia, assenyala el compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana i, de manera especial, en la recuperació del valencià, llengua històrica i pròpia del nostre poble, del qual constituïx la senya d'identitat més peculiar, i és per això que la Generalitat Valenciana té l'obligació legal d'impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits socials per superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà.

La legislació vigent quant a l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació, i tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i atribueix al Consell la promoció i la utilització del valencià en estos mitjans, i vetlar per una adequada presència del valencià en aquells que depenen de la Generalitat (un compromís que, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques) i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

Finalment, volem assenyalar que l'exclusió del valencià de les pàgines web contradiu, així mateix, els criteris d'ús del valencià en l'àmbit administratiu de la Generalitat Valenciana, aprovats a Ares del Mestre l'1 d'octubre de 2003, els quals indiquen que [...] *“els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s'hauran de fer, principalment, en valencià”*.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que “Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià”.

Atenent a tot el que hem dit més amunt i de conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, **RECOMANEM** a la **Conselleria de Sanitat** que, en la pàgina web del nou Hospital La Fe, observe el règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, sense que en cap cas pugua prevaler una llengua sobre

l'altra, ja que el valencià, llengua oficial de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de l'Administració pública, de l'Administració local i d'altres corporacions i institucions públiques dependents d'aquella, per la qual cosa els poders públics, autonòmics i locals estan obligats, d'acord amb el manament contingut en l'article 6 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana a impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials i especialment en l'Administració pública.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta el suggeriment que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-lo.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat esta resolució, serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana